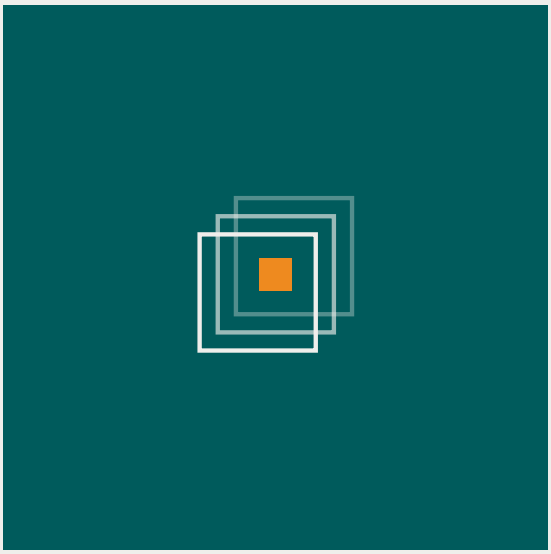
PSICOANALISI
NEOFREUDIANA

Anno XXXVII · N. 2-2025
Nuove trame di libertà
Atti del Convegno di Pistoia, 25 settembre 2025

IN SOGLIA

Gouda, la nebbia reclusa · Gouda, de opgesloten mist

Andrea Galgano

Estratto da **Psicoanalisi Neofreudiana, N. 2-2025 «Nuove trame di libertà»**, a cura di Irene Battaglini · ISSN 2282-7978.
Il fascicolo completo si richiede dal modulo: **https://form.jotform.com/262995474028065** · Home della rivista:
www.ifefromm.it/psicoanalisineofreudiana

IN SOGLIA

Gouda, la nebbia reclusa

Silenzio giallo
di nebbia reclusa:
il mattino declina
sui canali strappati del Gouwe,
trattenendo il cielo
nella grammatica del vetro.

Alla Sint-Janskerk
la luce è umidore di oro antico
e di ferite,
attraversa il tuo volto.

Sulla Markt, il tempo
inclina le torri
nella notte di latte;
il sole pesa ancora
sulle bilance del vento.

Il tuo velo rosso cupo
è una cuspide di diamante e rame,
un riflesso che trema
fra le stelle di ambra
e le croste cerate.

Non ricordo più le soglie
del chiarore scomparso,
le formaggerie, le cere d'estate
il sale remoto dell'Oriente.
E il cuore comprende
le gelosie dei viali:
le macine degli acquazzoni
sono le tue libere sottovesti azzurre.

Gouda, de opgesloten mist

Gele stilte
van opgesloten mist:
de ochtend daalt
over de verscheurde kanalen van de
Gouwe,
en houdt de hemel vast
in de grammatica van het glas.

In de Sint-Janskerk
is het licht de vochtigheid van oud goud
en van wonden,
het doorkruist je gezicht.

Op de Markt buigt de tijd
de torens
in de melkwitte nacht;
de zon weegt nog altijd
op de weegschalen van de wind.

Je donkerrode sluier
is een spits van diamant en koper,
een weerspiegeling die trilt
tussen de sterren van barnsteen
en de gewaxte korsten.

Ik herinner me de drempels niet meer
van het verdwenen licht,
de kaaswinkels, de zomerwas
het verre zout van het Oosten.
En het hart begrijpt
de jaloezieën van de lanen:
de maalstenen van de stortbuien
zijn je vrije azuurblauwe onderjurken.

Andrea Galgano